

Les carrosses màgiques

Ens arriba el Carnaval, un símbol més de resistència, en aquest cas festiva, contra l'onada repressiva actual dels mateixos que varen prohibir-lo i restringir-lo durant 40 anys. Expressar alegria i fer-ho amb disbauxa atemptava contra els dogmes de fe dels feixistes, sempre temorosos del lliure albir de les persones. Censurar els seus actes simbòlics, fets de paraules, música i balls, perpetuava la mateixa negror amb la que ara volen anul·lar la revolució dels somriures d'un poble alegre i combatiu.

Torna a ser dret del poble el disfressar-se per mostrar-se, paradoxalment, com és. La careta social amaga la pròpia identitat, la del Carnaval, la destapa, mentre vola pels aires el gènere socialment imposat per deixar que la gent es transvesteixi en un acte d'alliberació personal. Les guerres només són de caramels endolcits, llançats per carrosses que només competeixen en originalitat. Alhora, són habitatges temporals de garriguenques i garriguencs al marge de l'especulació immobiliària, com edificis comuns de cartró i colors autoconstruïts i autogestionats. La festa pagana transforma els carrers en espais d'inclusió sense distinció de classes socials, ballats per gent força animada. Però la seva durada és limitada per no alterar els preceptes del sistema vigent. Fer extensible aquest dret de compartir els castells de formigó privats, garantir el dret de les garriguenques i garriguencs a disposar d'un habitatge a preu social, omplir aquells que estan buits fruit de l'especulació amb aquells que ho necessiten, són tot plegat objectius perquè hom pugui celebrar l'any que ve el Carnaval, si és la seva voluntat, com habitant del nostre poble.

Que el mercat no els faci fugir de la nostre vila, i que mai s'enterri la sardina.